

обранцями бранцями
якихось дивних чуттів

шукаєш знайому п'ятницю
але ось пригадуєш
ненависну середу
зболілий четвер
спантеличену суботу
болів липень
щемів листопад
зненависний ли
лист лип
либонь
всевишня
якій так багато присвячено
захотіла погратися

занедбана станція
вкотре вимита
від запилюжених мітів
досвідченою ганчіркою
довго лишалася
сверблячим лишаєм
а стає ще одним рубцем
на загрубій і без того
шкірі твого олюденного міста

з вимушеною грацією
з'являється поїзд
київ – хмельницький
київ – львів
київ – бориспіль
любив

Мілана ПОЛОВА – молода поетка. Народилася 2002 р. в місті Кисві. Закінчила Кисво-Могілянський колежіум, абітурієнтка. Перший вірш написала в 6 років. У молодшій школі писала дитячі поезії, здебільшого про природу і свята. Їх друкували в журналі «ВДГ». У 10 років почала писати про вади світу. У 12 була в курсі суспільних подій, писала про них. Прагне стати перекладачем, тому активно вивчає мови (англійську, німецьку). Має вірші німецькою та англійською. У 13 років написала першу поему про кохання. Часто писала шкільні твори у віршованій формі. У 17 років вирішила брати участь у поетичних конкурсах і вечорах. Першою перемогою стало друге місце на конкурсі «Поетична весна» (2019).

ЧОРНА ТРОЯНДА

Ще сила моя не зродилась,
Ще воля в мені не жила.
Та мрія в мені пробудилась.
Троянда в душі розцвіла.

А колір її – мов вугілля,
Пелюстки її – мовби сталь.
Пожива для неї – зусилля
І вміння долати печаль.

Троянда зростала узимку,
Вугіллям на білім снігу.
В юнацькій душі розпалила
Рішучість, незламність, жагу.

Лишивши далеко позаду
Всі сльози, покірність і страх,
Я йду і тримаю троянду
В подряпанних ніжних руках.

Пелюстки лягали на аркуш,
Лишали на ньому вірші –
Слова, що постійно на думці,
Як гімн, надихають душі.

«Хоч як не хотілося здатись,
Хоч скільки не мала ти втрат,
Троянда повинна зростати.
Немає дороги назад».

13.03.2019

ДІТИ РОСТУТЬ

А діти ростуть, як приходять їх час,
Піднявшись нарешті на сходинку вище.
І поки в них вогник юнацький не згас,
Злітають до сонця, все ближче і ближче.

До неба, до зір, до незнаних висот!
Лиш юність уміє так швидко летіти.
Забравши з собою скарбницю з чеснот,
Лишивши позаду обпалені квіти.

А діти ростуть, вирушаючи в світ.
А потім прямують у інші світи.
І хочуть нарешті почати політ,
Забувши про землю, спаливши мости.

Ростуть, дізнаються про біль і про страх,
Про марні надії, про розпач і зраду.
Лиш юність уміє іти по зірках,
Лишивши свій якір далеко позаду.

Лиш юні не звикли дивитись назад,
На решту життя обираючи путь.
Колиска чекає своїх немовлят.
А діти не прийдуть. А діти ростуть.
26.03.2019

ЛЮДИНА

Ти – полум'я. Зігрій, а не спали.
Серед снігів на тебе лиш надія.
Тих, що тебе від вітру берегли,
Цінуй – можливо, ти їх тепла мрія.

Ти – море. Не топи, а піднімай
З глибин смертельних геть розбиті душі.
І кораблі дбайливо зберігай,
Що мчать на битву під вітрилом «мушу».

Ти – сила. Не спустошуй, а твори.
Є міць для цього – в кого, як не в тебе?

Ти – барва. Намалюй, а не зітри
Весняний день із голубого неба.

Найбільша радість чи найгірший жах?
Цей вибір остаточний і єдиний.
Ти – біль, і щастя, і любов, і страх.
Ти – воля. Ти – могутність. Ти – людина.
18.06.2019

МРІЯ

Приходить диво-ранок і п'є із чашки каву,
І небо синє-синє вітається із ним.
Займається світанок. Наліво і направо
На землю сипле сонце промінням золотим.

Це мрія. Дивна мрія... Під шаром бруду й болю
Тихенько зачаїлась від друзів, ворогів.
І дивиться на сонце. І вирватись на волю –
Її палке бажання вже скільки довгих днів.

І небо тихо плаче осінніми дощами.
Хоча на дворі літо, а в серденьку гроза.
Веселка, мов надія, заграла кольорами.
Мов скельце, заблищала малесенька сльоза.

А десь не так далеко – і сонечко яскраве,
Життя коханням пахне, гарячим і п'яним.
Приходить диво-ранок і п'є із чашки каву.
І серце вічно юне вітається із ним.
22.06.2019

ВТОМА

таки названа Втома приходить
у двері стука
коли ти п'єш пігулки чи щось міцніше
каже цілуй у руки
ходи до плечей
і
губ

бо зачну невеселого
вірша
про п'яного лісоруба що не утнув
молитви
п'яного в дрова
рубане дерево
знаєш напевно